

og nu; så langt er det kommet, men vi er altså ikke i en situation, hvor man bare kan vente, indtil ens drømmeplads bliver ledig.

I København var der i går 137 færdigbehandlede ældre på sygehuse, som ikke kan udkrives, før de får en plejehjemsplads. Også i resten af landet er situationen kritisk, så snak om frit valg er langt fra virkeligheden. Og jeg vil da gerne bede fru Else Winther Andersen, om hun kan nævne bare et par kommuner, hvor der er ledig plejehjems kapacitet.

Enhedslisten har flere gange foreslået, at det skal være den ældre, der visiterer sig selv til plejehjem. Når en ældre medborger selv ønsker at flytte fra de vante omgivelser til en ældrebolig eller et plejehjem, er der garanteret god grund til det. Hvad enten ønsket er begrundet i manglen på fysisk formåen eller utryghed ved at bo alene, bør grunden accepteres.

Det er et frit valg, som vi meget gerne vil støtte, altså at den ældre selv visiterer sig til plejehjem, det frie valg mellem praktisk og personlig bistand i hjemmet eller indflytning til en mere beskyttet boligform. Men det kræver så sandelig en noget anderledes byggetakt, også væsentlig højere end den, der i denne omgang sneg sig ind i dette års finanslov, og som Venstre jo i øvrigt stemte imod.

Jeg synes, at forslagsstillerne skulle besøge nogle plejehjem, så ville de hurtigt erkende, at der ikke er meget folkedans rundt omkring på dette lands plejehjem. Enhver forestilling om, at ældreboligområdet er et marked, hvor samfundet udstyrer den enkelte ældre med en pose penge, som man så selv kan bruge til at købe en plads for, er simpelt hen helt absurd. Det ville være at fralægge det fælles ansvar for, at de ældre, der har det største behov for omsorg, får den hjælp, de har brug for.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, og for os at se ligner det i allerhøjeste grad kåben i »Kejserens nye Klæder«.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Fru Jette Gottlieb siger, at man må modtage den plejehjemsplads, der lige nøjagtig er ledig.

Det er vel sådan, at man på de fleste plejehjem i dag har det, der hedder en aflastningsplads, og man kunne forestille sig, at man derfra kan ønske sig til det plejehjem, man gerne vil på.

Kunne fru Jette Gottlieb være med til at støtte, at man, når der så blev plads dér, hvor man gerne ville hen, kunne få lov til at vælge, i stedet for

at man må tage det, der er, som måske ligger langt væk fra, hvor man ellers har haft sin voksens tilværelse, eller som måske har et helt andet indhold end det, man gerne selv vil have?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil sandelig gerne være med til, at man kan vælge og søge om at blive optaget på en plads, der senere hen bliver ledig, men det forudsætter jo, at man ikke derved kommer foran en, der har mere behov for plejehjemspladsen, og det er jo det grundlæggende i problemet med de knappe ressourcer og især de knappe plejehjemspladser. Så jeg tror ikke, det er et realistisk spørgsmål, jeg tror ikke, det er det, der er hovedproblemet.

Jeg tror stadig, at hovedproblemet er at få bygget det antal plejehjemspladser, der er behov for, og vel at mærke det åbne behov, for som det er i øjeblikket, er der jo en selvcensur på behovet, for selvfølgelig bliver der visiteret folk til plejehjem i det omfang, som svarer nogenlunde til de plejehjemspladser, der er. Den enkelte læge ude omkring, som kommer med indstillingen, vil jo vide, at der ikke er mere end så og så mange pladser, så derfor sker der jo automatisk det, at man nedprioriterer de lidt mere raske, der lidt bedre kan klare sig selv.

Så jeg tror, situationen tegner sig helt anderledes end de luftige forestillinger, der er omkring de dér valgmuligheder.

Tove Videbæk (KRF):

Retten til frit valg af plejehjem og plejebolig burde egentlig være en menneskeret i et velfærdsland som Danmark. Mange af de ældre, der p.t. er visiteret til plejehjem eller plejeboliger, og som står opskrevet på ventelister eller har fået at vide, at de ikke er syge nok til at komme på disse ventelister, har knoklet, siden de var 14 år for at få det her velfærdssamfund etableret, og det er bl.a. på grund af deres knoklearbejde, at vi i dag har det så godt i Danmark, som vi har.

Derfor er det også en stor skuffelse for mange af dem, når de når dertil, at de har brug for hjælp, når de har brug for hjemmehjælp eller at komme på plejehjem, den dag, de bliver klienter i systemet, at finde ud af, at vores samfund ikke hænger sammen, som de egentlig gik og troede. Der er alt for få plejehjem og plejeboliger, og de, der er, er fyldt. Der er langt derfra og til, at de kan vælge frit. Det, som de kan vælge, er, om de f.eks. vil på en venteliste som nr. 35 eller nr. 11.